

הספד לאבא - 28.5.23

נכון יש לכולנו את המחשבות האלה "מעניין מה יגידו עלינו אחרי שנלך", אז אבא, החלטתי להקריא לך קצת מה אומרים עלייך אחרי לכתך... (ממש כמו שהיינו מקריאות לך את ברכות היומולדת שכולם כתבו לך בפייסבוק)

- איש מיוחד במינו, אדם אהוב ונערץ
- כל כך הרבה אנשים שפיצ'ון נגע בהם וגילה קשר אישי אליהם (ואני חשבתי שהייתי היחידה) אזכור אותו כחלק חשוב ומשמעותי בנוף האנושי של כפר מנחם
- הייתה סמל אהבת ושמחת החיים, כמה הרבה רקדנו יחד. כמה הרבה התבדחנו וצחקנו יחד. אפילו שנפגשנו ברחבי הקיבוץ שכבר היית בכסא גלגלים והיה נראה שאתה לא מזהה אף אחד, פתאום במפתיע הייתי שומעת אותך אומר בשקט איזו "עקיצה" חביבה עניינית ומשעשעת, כמו שרק אתה יודע. דמותך המאוד ססגונית ובולטת בנוף הקיבוצי מאוד תחסר לכולנו
- A wonderful man who thought me so much about life
- Such a great dancer and dance teacher. Wonderful man
- He was a totem of Kfat-Menachem. I have so many happy memories of him
- היה כולו סמל לחיים ואהבת החיים, צבעוני, צוחק זז ורוקד. דעתן לא קטן בכל תחום. בולט מאוד בנוף הקיבוץ
- איש מלא הומור עם אוצר בדיחות בלתי נדלה
- פיצ'ון אהב את החיים, תמיד מחייך, בדיחה טובה, הערה צינית, הכל ברוח טובה תוך קבלת האחר
- יהושע פיצ'ון החייכן, אלוף הבדיחות, אלוף הנוי והריקודים. השאיר חותמו בכל אשר עסק בקיבוץ
- שמח, מחבק מהלב ודואג שהכל יהיה יפה
- יהושע פיצ'ון, היית גנן בנפשך, למדת אותי לא רק לעבוד את האדמה אלא להתחבר אליה ולהרגיש אותה. תמיד עשית זאת בחן ובחיוך עם מילות עידוד. אזכור אותך לעד
- אדם מלא אנרגיה ונוכחות
- איש מצחיק, חרוץ ומלא שמחת חיים
- נגמר עידן יהושע אגדה, לא היה ולא יהיה אחד יחיד ומיוחד
- כמו בדואי, הכנסת אורחים מתגברת על כל עניין ודבר, המילה "לא" לא היתה קיימת אצלו
- הדוד שלי האהוב, היקר, המדהים, המודל לחיקוי. הזכרונות של כל הילדות שלי. חווית הקיבוץ, החגים, היופי הישראלי. האיש שהפך לאגדה שמלאה את חיינו בצחוק ובאהבה
- כמה רקדנו, איש הנוי שלימד את המקצוע כל מי שרק היה רוצה. שהבנות שלו היו המלכות הכי חשובות. כל פינה בקיבוץ צועקת לנו פיצ'ון
- אבא נפלא, נדיר לגמרי, חבר מסור ומלא אהבה. הייתן הכל בחייו
- היה לך אבא יחודי ומקסים בצורה חריגה, ואיזו סגירת מעגל לעזוב את העולם בחג הכי יפה ומלא נוי וטרקטורים. תפאורה ייחודית
- לאבא שלך יש נשמה גדולה. דוד המלך גם נפטר בשבועות. זה אומר עליו המון.

אז אבא, היום אני יכולה לבשר לך בלב שלם שניצחת הכל!

וניצחת בגדול. הלוואי עלי שיגידו עלי בלכתי חצי מהדברים המרגשים והמקסימים שכתבו עלייך, כל אותם אילו שניקרו בדרכך – המשפחה הענפה, שעבור כל אחד היית דוד יהושע המיוחד שלו, החברים שלך, החברים שלנו, אף אחד לא יכול היה לפספס אותך.

אז עכשיו שהכל סופר ונשמר תזייק ודווח, אתה **באמת** יכול לנוח. ולהיות גאה במי שאתה, במה שהבאת לעולם הזה, ובחותם האדיר שאתה משאיר אחרייך.

זה השלב שבו מנסים לאסוף את כל הזיכרונות ואת כל הרגעים ולבחור כמה בודדים שניצחו אותך ואותנו..

אני זוכרת היטב את נוהל "שבת בבוקר". היינו יוצאים מידי שבת לסיבוב על הטוסטוס כשאני חובקת את גבך מאחור והרוח הנעימה של שבת בבוקר מלטפת את לחיי. בסיבוב היית קודם כל מתפאר בכל פינות החמד החדשות שיצרת או ניקית וסידרת בשבוע שחלף, ועל הדרך היית סוקר כל פינה לראות איפה נדרש טיפול בשבוע שיבוא. איזה דשא לא מכוסח, איזה שיח לא גזום. פתאום פוגשים מישהו שעובד בגינה "פיצ'קי, מה כדי לשתול פה?" "מה קרה לצמח הזה?" אתה זורק עצה טובה וממשיכים

אל עבר המרפסת הבאה, של מישהו שיושב בחוץ. שם וודאי נעצור גם לקפה ולא יזו שיחת בוקר נחמדה להתעדכן מה חדש ומה עניינים. וכך עשינו מידי שבת.

תמיד ששאלו אותך "איך אצלך תמיד הכל ירוק ופורח ואצלי הכל נובל? תגלה לנו מה הסוד שלך..". תמיד ענית בתשובתך הקבועה "אני פשוט קם כל בוקר ואומר לכל העציצים והפרחים שלי בוקר טוב ושאני אוהב אותם. זה הסוד"

אהבת אותם אהבת אמת.

אני זוכרת היטב את צליל המכסחת, תמיד כעסו עלייך על הרעש שאתה עושה בשעות מוקדמות או מאוחרות מדי, אבל בשבילי זה היה קול פעמונים. זה היה קול שאומר שאתה כאן בסביבה, ושאני יכולה לצאת לחוצה לרוץ מהר לתת לך חיבוק ונשיקה.

לימדת אותי להיות אוהבת אדם, למצוא עניין ומכנה משותף עם כל אחד, לכבד ולחבק את כל הזקנים "את יודעת כמה שמח עשית לו על הלב עם החיבוק שלך" ככה היית אומר.

אבל את כל החמלה הזאת שפיתחת, אני יודעת שהגיעה גם מתוך הרבה כאב. נעת כל הזמן בין זרות לשורשיות, בין אהבת הארץ לטייטל שנשאת על גבך של "ילד חוץ". למרות שעשית לטייטל הזה מסיבת פרידה והצהרת שאתה משתחרר ממנו בגיל 50, ואחר כך דחית ל 60, וב-70 נראה שכבר הבנת שלא תצליח אי פעם להיפטר ממנו לחלוטין. בסוף כנראה הבנת שפיצ'ון זה פיצ'ון, ושהסוגנויות והשוני הם חלק בלתי נפרד ממי שאתה.

אני בכל אופן, תמיד הייתי גאה בצד הטורקי שלי. קודם כל כי זה אפשר לי לדבר חופשי על מזרחים, מה הרי גם אני חצי טורקיה. אהבתי את מפגן הנוכחות בחתונות, בימים שכל תשעת האחים היו בחיים. על 90% מהשולחנות היה שלט "פיצ'ון" והיינו צוחקים שלאשכנזים השאירו רק 3-4 שולחנות

אבל מצד שני כינו אותך "האשכנזי של המשפחה".

כתבתי לך בפייסבוק שאין אדם שמכיר אותי, ולא יודע כמה משמעותי היית בחיי. ליווית אותי במסירות רבה בכל התחנות, ונהיית כל כך למלא אותך בגאווה על כל הישג נוסף שהשגתי. ידעתי שכל מה שתמיד עמד לנגד עיניך זה שיהיה לי אוטו משלי, כדי שלא אצטרך להיות

תלויה בסידור רכב של הקיבוץ. אני זוכרת היטב את הפרצוף המסופק שלך כשהגעתי לקיבוץ
במכונית משלי והגשמת את משאלת לבך זו.

תמיד אהבתי להשוויץ בכך בפני חבריי - איזה אבא מהאגדות יש לי, חכו שתפגשו אתם
תבינו בעצמכם. ואז הגעת וישר עשית פאדיחה עם איזו בדיחה גסה או הערה עוקצנית
שאינה במקומה.

תמיד אמרת שאם היית חושב שניה לפני שאתה מדבר, כנראה שהיית אילם. וברוך השם
דיברת.

לא לכולם החלקת טוב בגרון, אבל כל מי שאהב אותך, אהב אותך בטירוף.

זהו אבאל"ה, עשית את שלך, ועשית את זה מעולה, ואנחנו ניקח את זה מכאן...

תודה ענקית על כל מה שהיית

אוהבת אותך עד אי שם איפה שאתה נמצא

ואני יודעת שגם כשאתה כבר לא פה אתה הולך תמיד איתי

שלך רוי